

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

לפני כבוד השופט טל חבקין, סגן נשיא

המבקשת בה"ט 9757-07-22 ד"ר שרון אלרעי פרייס
והמשיבה בה"ט 18848-07-22:

נגד

המשיבה בה"ט 9757-07-22 יוספה טמיר ברק
והמבקשת בה"ט 18848-07-22
ובה"ט 18885-07-22:

נגד

המשיבה בה"ט 18885-07-22 ליאורה חבליו

החלטה

לפניי שלוש בקשות למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 ("החוק") שהדיון בהן אוחד.

הבקשה בתיק ה"ט 9757-07-20

1. בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת שהוגשה בתיק זה נטען כך: המבקשת (שתכונה כך לכל אורך ההחלטה) מכהנת כראש שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות. היא אמונה בין היתר על מתן המלצות ויישום המדיניות של משרד הבריאות והממשלה בכל הנוגע למבצע החיסונים נגד נגיף הקורונה. המשיבה אף היא כך לכל אורך ההחלטה) מגדירה עצמה כפעילה חברתית הפועלת כלוביסטית ואשת יחסי ציבור המנהלת חשבון פעיל ברשתות החברתיות Twitter ("טוויטר") ו-Facebook ("פייסבוק").

2. לטענת המבקשת, החל מדצמבר 2021 פרסמה המשיבה אלפי פרסומים פוגעניים הנושאים אופי אישי ומשתלח כלפי המבקשת ובני משפחתה. הפרסומים מתייחסים לתפקידה של המבקשת וקשורים ישירות לפועלה במסגרתו. בעקבות הפרסומים הללו הגישה המבקשת (ביום 25.1.2022) תביעה נגד המשיבה שעילתה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (ת"א (שלום ב"י) - 55289-01-22 ("התביעה")). תביעה זו תלויה ועומדת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

3. בנספחי הבקשה דנא הובאו מאות פרסומים שפרסמה המשיבה בטוויטר על המבקשת ובני משפחתה, רבים מהם על בנה הקטין. היא ציינה את שמו ברבים; פרסמה את פרטיו האישיים; את בית הספר שבו הוא לומד; ואף עודדה להגיע לטקס שבו קיבל תעודת הצטיינות. להלן דוגמות אחדות מבין הפרסומים הללו (בבקשה עצמה צוטטו 14 דוגמות. המשיבה מכנה את המבקשת בכינוי "סייקו", "מושחתת" ו"נוכלת". "פלונג" בציטוטים שלהלן הוא בנה של המבקשת אשר צוין בפרסומים בשמו המלא):

- "הילד הזה אמר את זה לכל השכבה בפרהסיה היה מי שתיעד. ברכות [פלונג] פרייס שקיבל אתמול טייטל מצטיין. סייקו הייתה בטקס ולא גילו לנו כדי שלא נפריע" (17.6.2022).
- "[פלונג] פרייס לא התחסן יצאת פראייר" (11.6.2022).
- "מדוע שרון לא מציגה את התו הירוק של [פלונג]? טענה לך כי אין לו הוא לא חוסן ולא מדובר בניחוש" (28.5.2022).
- "ברק נ' משרד הבריאות, אני מזמינה את הציבור הרחב להשתתף בדיון מייד לכשייקבע בואו ננסה להבין כולנו מדוע התו הירוק של [פלונג] פרייס אסור בפרסום והאם זורם בעורקיו דם מסוג אחר" (9.5.2022).
- "איך [פלונג] יטוס לפולין? הוא יגיד בנתב"ג שהתו שלו "אסור בפרסום"? קבלו מסמך מהריאלי בחיפה. אם רוצים להשתתף במסע לפולין נטולת ההגבלות חובה להיות מחוסנים מכף רגל ועד ראש שיגרה וקורונה! וואט דה פאק? ותודה להורי הריאלי שמעדכנים אותי" (30.4.2022).
- "אני אסביר מתנהל משפט שלמה השופטת מרחמת על הקטין היא לא מבינה כיצד הוריו מוכנים לבוצע אותו היא יודעת ש[פלונג] לא מחוסן כולם יודעים ומנסה להרחיק ממנו את האש לצד זאת עליה למלא את תפקידה" (24.4.2022).

4. המבקשת מציגה פרסומים רבים בחשבון הטוויטר של המשיבה אליהם צורפה תמונה מבזה המופנית באופן ישיר למבקשת ולבעלה (פרסום 93, נספח 3). כמו כן הוצגו הודעות דואר אלקטרוני שנשלחו ישירות אליהם. המשיבה אף פרסמה ברשתות חברתיות קריאה למימון המונים לצורך מימון הכנת שילוט וסטיקרים הנושאים את הכיתוב "פרייס מושחתת".

5. על יסוד האמור עתרה המבקשת לאסור על המשיבה בצו לפרסם בדף הטוויטר שלה או בדף הפייסבוק שלה או בכל מדיה אחרת פרסומים המופנים לבני משפחתה של המבקשת ופרסומים העוסקים בבנה של המבקשת ופרטיו, וכן להימנע מלהפיץ את הפרסומים הללו בעתיד. עוד התבקש להורות למשיבה להסיר מדף הפייסבוק שלה, מחשבון הטוויטר שלה ומכל מדיה חברתית אחרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

את הפרסומים שבהם מאוזכרים בני משפחתה של המבקשת ובנה הקטין לרבות פרטים מזהים על מקום לימודיו. לבסוף התבקש לאסור על הטלת איומים על המבקשת ובני משפחתה וכן על יצירת כל קשר עם המבקשת ובני משפחתה או כל אדם הקרוב לה.

הדין

6. ביום 6.7.2022 ניתן צו ארעי במעמד צד אחד כמבוקש, למעט בנושא הסרת פרסומי עבר, ונקבע דיון במעמד הצדדים.

7. דיון בבקשה התקיים היום. המבקשת טענה כי מאז שהוגשה התביעה חלה הסלמה ניכרת בכמות הפרסומים ובאופיים הפוגעני ביחס לבני משפחתה. אופי הפרסומים, היקפם ומידת הפגיעה בפרטיות שלה ושל בני משפחתה מפריעים את שלווה חייה ועולים כדי הטרדה מאיימת כמשמעותה בחוק. המבקשת הבהירה בדיון שלא ביקשה, לעת הזו, לאסור פרסומים ביחס אליה עצמה (ואלה רבים מספור ופוגעניים), אך היא אינה שוללת שתעשה כן בעתיד. בקשתה זו נוגעת רק לבני משפחתה ובייחוד לבנה הקטין, שאינם אנשי ציבור, וסובלים מנחת מקלדתה של המשיבה ומפרסומיה. המבקשת הצהירה בדיון שחיסנה את בנה ושיתר בני משפחתה מחוסנים, ואף הייתה נכונה להציג לבית המשפט את התו הירוק של בנה. בית המשפט עצר זאת וציין כי הדבר אינו רלוונטי.

8. המשיבה מצדה מאשרת שביצעה את הפרסומים בטוויטר ובפייסבוק, אך מכחישה ששלחה את הודעות הדוא"ל. לטענתה, לא חלה הסלמה בתדירות הפרסומים מאז שהוגשה התביעה. לעניין תוכן הפרסומים היא גורסת כי הם אינם עולים כדי הטרדה מאיימת; וכי ההתייחסות לבנה של המבקשת נעשתה בגבולות חופש הביטוי ומתוך עניין לציבור. לדבריה, המבקשת מעודדת ילדים להתחסן אך לא סיפקה הוכחה שחיסנה את בנה על אף שהתבקשה לעשות כן שוב ושוב. המשיבה הוסיפה כי פרסומיה נעשים כמענה למחלוקת עם המבקשת הנוגעת לפרסום התו הירוק של בנה, עניין שלגביו הגישה תביעה קטנה נגד משרד הבריאות, וזו תלויה ועומדת. עוד טענה המשיבה כי אם בית המשפט ייעתר לצו המבוקש, יהא זה סופו של חופש הביטוי ושל זכות הציבור לדעת.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

9. מטרת החוק והגדרתה של הטרדה מאיימת מפורטים בסעיפים 1 ו-2 לחוק שזו לשונם:

מטרה	1. מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו.
הטרדה מאיימת – מהי?	2. (א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.
(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א),
הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:
(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;
(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;
(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;
(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;
(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.
(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

10. החוק, כשמו, נועד למנוע הטרדה של אדם אחד כלפי אדם אחר, כשהדגש מושם על הטרדה בעלת אופי מאיים, כזו הפוגעת בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם, או מקימה חשש לפגיעה בהם. סעיף 1 לחוק מבהיר כי ההטרדה יכול שתהיה בכל דרך שהיא, לרבות בדרך של פגיעה בפרטיות ובשם הטוב, ובלבד שהיא נושאת עמה אופי מאיים. סעיף 4(ד)1 לחוק קובע כי בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת יכול שתוגש על ידי "הנפגע או אדם מטעמו של הנפגע". על מגיש הבקשה להראות, באופן מובהק, כי הוא אכן "מטעמו של הנפגע", וכן להראות כי הבקשה תואמת את רצונו ומוגשת בשמו (גלי רון **צווי הרחקה במשפט האזרחי** 182 (2019)). סעיף 2(א) לחוק קובע כי כדי שביית המשפט יוציא צו מניעת הטרדה מאיימת מן ההכרח כי יתקיימו שני יסודות במצטבר, האחד צופה פני עבר והשני צופה פני עתיד: הראשון, על המבקש להראות שהמטריד ביצע הטרדה בעבר או נקט איומים כלפיו; השני, הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח שאותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של המבקש. רכיב זה צופה פני עתיד והוא נועד למנוע הישנות הטרדה או האיום בעתיד. חשוב להדגיש כי לא כל "הטרדה" באה בגדר "הטרדה מאיימת". החשש מפני חזרת ההתנהגות המטרידה הוא שהופך את הטרדה למאיימת (רון, בעמ' 149).

11. הפסיקה החילה את החוק על הטרדות שמקורן בפרסומים ברשתות חברתיות (למשל ה"ט (שלום ת"א) 73665-12-20 **גלובל קורייר אקספרס בע"מ נ' דרורי** (17.1.2021); ה"ט (שלום קר') 4236-02-17 **שכטר נ' זינאתי** (26.6.2017)). לנוכח תכלית החוק, ברי כי לא כל פרסום הפוגע בשמו הטוב או בשלוות חייו של אדם יבוא בגדר "הטרדה מאיימת". יש למתוח את קו הגבול בין פרסום לשון הרע, אשר אף שעלול לפגוע, לעתים באופן אנוש, בשמו הטוב של אדם, להכפישו ולעשותו ללעג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

ולקלס בעיני הבריות, אין הוא בא בגדר הטרדה מאיימת, לבין פרסום הנושא אופי מאיים ומטריד עד שיש מקום לאסור אותו בצו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת. על קו גבול זה עמד בית משפט השלום בראשון לציון (השופטת כ' בן אליעזר) בקבעו:

"הכלל צריך להיות כי הטרדה באמצעות פרסומים בלבד לא תיחשב כהטרדה שחוק מניעת הטרדה מאיימת חל עליה. דומני, כי על מנת שתחצה ההטרדה באמצעות פרסומים את גבולם של דיני לשון הרע ותיכנס להיכלו של חוק מניעת הטרדה המאיימת, יש להיווכח כי מדובר בפרסומים רבים, חוזרים ונשנים, בתדירות גבוהה, כך שהצטברותם ומידת האינטנסיביות שלהם גורמת לפגיעה של ממש ביכולתו של הנפגע לקיים שגרת חיים תקינה. במצב דברים כזה, עובר מרכז הכובד של ההתנהגות העוולתית לכאורה מן הפרסום המכפיש כשלעצמו, אל האובססיביות שבחזרה על הפרסומים פעמים רבות ובאמצעים שונים, עד כדי פגיעה בשלוות חיו של הנפגע. בנסיבות כאלו, עוד אין מדובר באיזון הירגילי של דיני לשון הרע, בין שמו הטוב של הנפגע לבין חופש הביטוי של המפרסם, שכן לצד שמו הטוב של הנפגע, מצטרפת גם זכותו לקיים שגרת חיים תקינה במרחב הפרטי שלו ללא הפרעה בלתי לגיטימית. אין די בפרסום מכפיש סתם, ואף לא ברצף של פרסומים מכפישים, כדי להצדיק תחולתו של חוק הטרדה מאיימת. ריבוי הפרסומים, תדירותם והאינטנסיביות שלהם צריכים ללמד על כך שמדובר במי ששם לעצמו כמטרה לשבש את שגרת חיו התקינה של הנפגע, והפרסומים אינם אלא אמצעי בידיו במטרה זו. לפיכך, נראה לי כי פרסומים חוזרים ונשנים, בתדירות גבוהה, בקבוצות שונות ובתפוצה רחבה, יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת המצדיקה גם הוצאת צו. בהקשר זה נראה כי הכמות והתדירות יכולות להפוך לאיכות, שכן אינני סבורה, כי פרסומים מטרידים, רבים חוזרים ונשנים במדינות שונות באים במסגרת מימוש לגיטימי של חופש הביטוי, ולפיכך יכול ויצדיקו מתן צו הטרדה מאיימת, וזאת בשל הפגיעה הקשה הטמונה בהם בשלוות חיו של המבקש [...]". (ה"ט (שלום ראשלי"צ) 8252-06-17 עזרא נ' מישוריס (23.6.2017)).

12. חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, שעל חשיבותם בחברה דמוקרטית ובכלל אין חולק, אינם כוללים בחובם את הזכות להפריע את שלוות חיו של אדם באמצעות פרסומים פוגעניים, חוזרים ונשנים, בכמות ובאיכות, הפוגעים בפרטיותו ובבני משפחתו. אכן, ביקורת כלפי עובדי ציבור היא לגיטימית ואף חיונית בחברה דמוקרטית. אולם לדרך השמעת הביקורת יש גבולות אשר אין לאפשר את פריצתם (ה"ט (שלום ת"א) 10550-01-15 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני (13.4.2015); רון, בעמ' 182). לו יתאפשר להשמיע ביקורת כלפי עובדי ציבור באמצעות פגיעה בשלוות חייהם, בפרטיותם ובבני משפחתם, הדבר עלול להניאם מלבצע את תפקידם וליצור אפקט מצנן שהנזק הציבורי הטמון בו הוא רב. שומה על בית המשפט לאזן בין הזכות לחופש ביטוי וזכות הציבור לדעת ובין זכותם של עובדי ציבור שלא תופרע שלוות חייהם, שלא תיפגע פרטיותם, ושלא יוטרו יתר על המידה מדרך השמעת הביקורת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

מן הכלל אל הפרט

13. לאחר שעיינתי בחומר שהוגש, ומשאין חולק לגבי הפרסומים ברשת הטוויטר והפייסבוק (ולכן אין צריך לקבוע ממצא בשאלה אם המשיבה שלחה את הודעות הדוא"ל), באתי למסקנה שדין הבקשה להתקבל. להלן טעמי:

14. אין חולק כי המשיבה פרסמה על המבקשת, על בני משפחתה, ובמיוחד על בנה הקטין, שורה ארוכה של פרסומים תכופים, פוגעניים ומטרידים. ציטוט מדגמי פורט לעיל ודי בו כדי להבין את התמונה, אך כדי לסבר את האוזן יצוין כי המבקשת הגישה טבלה המפרטת לא פחות מ-733 (!) פרסומים של המשיבה בחשבון הטוויטר שלה החל מיום 22.12.2021 (נספח 3 לבקשה). הטבלה אומנם אינה מבחינה בין פרסומים הנוגעים לבני משפחתה של המבקשת לבין פרסומים הנוגעים רק לה (פרסומים פוגעניים ורבים, יש לומר, אך בעניינם לא התבקש צו). ברם עיון בה מעלה שרבים מתוכם נוגעים לבנה של המבקשת. הבן צוין בשמו בכל אותם פרסומים, לעתים כמה פרסומים ביום. אחד הפרסומים לפחות כולל תצלום שלו (פרסום 327). פרסום אחר כולל פרטים על טקס הצטיינותו בבית הספר (פרסום 65). בעלה של המבקשת צוין אף הוא בשמו פעמים מספר, וצורפה לגביו תמונה פוגענית (פרסום 93). אחת התמונות שפורסמה היא של "ביטלג'וס", שנראה כמו מפלצת מעוררת פחד, ומתחת מופיע כיתוב הכולל את שם הבן. הפרסומים בוצעו בטוויטר ובפייסבוק ותפוצתם הייתה רחבה. אין ספק שהמשיבה ביקשה ליצור באמצעותם תכונה שמטרתה לנגח את המבקשת על רקע עמדתה המקצועית בנושא החיסונים. המשיבה קראה לפעולה על בסיס פרסומים אלה, ואין ספק שמטרתם לפגוע בתפקודה ובשגרת חייה התקינה של המבקשת. פרסומים אלה פוגעים בפרטיות של בני משפחתה של המבקשת, שאינם אנשי ציבור. יש בהם כדי לפגוע בשלוות חייה של המבקשת ושל בני משפחתה. תכליתם הברורה היא לנסות להניא את המבקשת מלבצע את תפקידה. היקף הפרסומים, תדירותם, תכנם, ומידת האינטנסיביות שלהם עולים כדי הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק. יש מקום למנוע אותם.

15. אין נפקא מינה שהמבקשת בחרה לפרסם איזה מהפרטים של בני משפחתה בכתבה בטלוויזיה או בכל מקום אחר. לא היה מקום שהמשיבה תעסוק בכך בכזו אינטנסיביות שתכליתה לשבש את שגרת חייה של המבקשת על רקע הביקורת המופנית כלפיה בנושא מדיניות החיסונים (או בכל נושא אחר). דרך הביקורת שהמשיבה אימצה לה אינה לגיטימית. היא פוגעת בזכותם של המבקשת ובני משפחתה לפרטיות במידה העולה על המותר. זכותה של המשיבה לחופש הביטוי אינה זכות מוחלטת ואינה יכולה לשמש אצטלה לפעילות פוגענית ומטרידה המפריעה לתפקודה של המבקשת באמצעות פגיעה בבני משפחתה. בנסיבות העניין עולה חשש ממשי כי המשיבה תשוב ותפרסם את הפרסומים המטרידים נגד בני משפחתה של המבקשת, וזאת נוכח החזרתיות שבהם ועמדתה כפי שבאה לידי ביטוי בדיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

16. המשיבה טוענת כי ככל שבית המשפט ייעתר למבוקש, יהא זה סופו של חופש הביטוי. אינו סבור כך. כפי שפורט לעיל, המשיבה מבקשת לעשות שימוש לרעה בחופש הביטוי. חופש הביטוי אינו חופש השיסוי. אין הוא מתיר לפגוע בפרטיות ובשם הטוב באופן חוזר ונשנה המשבש את שגרת החיים לצורך השמעת דברי ביקורת. לא זו הדרך הדמוקרטית להחליף דעות ורעיונות. לא זו הדרך הדמוקרטית לשכנע. יש לעשות בחופש הביטוי שימוש שאינו פוגעני יתר על המידה ושאינו חוצה את הרף בין ביקורת לגיטימית לבין הזכות שלא להיות מוטרד בהטרדה בעלת אופי חוזר, נשנה ומשבש שגרת חיים. גם אם יש מקרים שבהם יש קושי לשרטט את קו הגבול בין ביקורת מוגנת לבין ביקורת הפוגעת בזכות ושאינה זוכה להגנה (איזון שיעשה בדרך כללי בגדרי תובענה לפי חוק איסור לשון הרע) – התנהגותה של המשיבה חוצה את הרף הזה. את פרסומיה בעניין בני משפחתה של המבקשת אין לקבל ויש מקום למנוע בסעד של ציווי.

17. אשר לסעדים המבוקשים: סעד של צו מניעה כלפי עתיד ברור שיש לתת. אך האם יש מקום להורות על הסרת פרסומים קיימים הצופים לכאורה פני עבר? באחד המקרים הורה בית המשפט על הסרת פרסום קיים במרשתת (ה"ט (שלום י-ם) 70433-07-20 הד"ס נ' נתניהו (2.8.2020)). לאחר שנתתי דעתי לטענות המבקשת בעניין, אני סבור שיש מקום לסעד כזה גם בענייננו. מקובלת עלי עמדת המבקשת שלפיה אין פרסום ברשתות החברתית במרשתת כפרסום מודפס בלבד. הרשת החברתית היא "חיה". כל "ציוץ מחדש" מקפיץ פרסום קודם ומעורר אותו. הוא עלול להותיר את הדיון בעינינו, להחזירו לסדר היום ולעורר תהודה כל פעם מחדש. כל עוד הפרסומים על כנס, ההטרדה המאיימת תיוותר, לבטח בטווח הקרוב. כל עוד הפרסומים לא הוסרו, פרטיות המבקשת ובני משפחתה מופרת ושלוות חייהם נפגעת. על כן יש מקום להורות על הסרת הפרסומים. עם זאת, מצאתי להורות על הסרת אלה שפורסמו בפרק הזמן של שישה חודשים שקדמו להגשת הבקשה ולא מעבר לכך.

18. המבקשת עותרת לחייב את המשיבה בערובה מכוח סעיף 5(ד) לחוק. לא ראיתי להיעתר לכך כעת. זאת משום שמעת שניתן הצו הארעי אין טענה כי הוא הופר. משכך איני מורה בשלב זה על הפקדת ערובה. עם זאת ככל שהצו יופר או לא יקום, אפשר יהיה לבקש הפקדת ערובה במסגרת תיק זה, ובלבד שהבקשה תוגש תוך שישה חודשים ממועד מתן הצו הארעי ולפני שהצו שניתן כאן יפקע. איני מביע עמדה אם יהיה מקום לחייב בערובה אם תוגש בקשה כזו.

הבקשות בה"ט 18848-07-22 ובה"ט 18885-07-22

19. שתי הבקשות האמורות הן בקשות שהגישה המשיבה כלפי המבקשת וכלפי פרקליטת מחוז תל אביב, עו"ד ליאורה חבליו, למתן צו מניעת הטרדה מאיימת. המשיבה טוענת כלפיהן, בתמצית, שהן עושות שימוש לרעה בכוחן השלטוני, מפרסמות כלפיה עובדות שגויות וכוזבות הנוגעות להליך זה ובכלל, באופן שפוגע בשמה הטוב, ולכן יש ליתן צו האוסר עליהן לעשות כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

20. דין שתי הבקשות הללו להידחות על הסף. עצם הגשתן אינה עולה בקנה אחד עם עמדת המשיבה עצמה. כך, בבקשה שהוגשה נגדה היא טוענת בתוקף שהפרסומים הפוגעניים והרבים שביצעה חוסים תחת חופש הביטוי, ומנגד, בשתי הבקשות שהיא הגישה היא טוענת שפרסומים שביצעו המבקשת ופרקליטות המדינה – שפורסמו כולם במענה ישיר לפרסומיה שלה – הם פרסומים אסורים משום שהם פוגעים בשמה הטוב יתר על המידה. על זה נאמר: "ויקם המלפפון ויכה את הגנן". הרי אין חולק שהפרקליטות פרסמה פרטים על אודות ההליך, ושפרסומיה פוגעניים הרבה פחות מאלה שפרסמה המבקשת. על כן דומה שהמבקשת מנועה להעלות את הטענות.

21. כך או אחרת, וכאן העיקר: המדובר בפרסומים אחדים אשר לבטח אינם באים בגדר הטרדה מאיימת, אף לא בקירוב – לא מבחינת תכנם, לא מבחינת תדירותם, ולא מכל בחינה שהיא. אין מקום למנוע אותם בצו או ליתן הוראה כלשהי ביחס אליהם. הליך של מניעת הטרדה מאיימת לא נועד למניעת פרסומים, וככל ששמה הטוב של המשיבה נפגע כתוצאה מהם (וספק רב אם כך הוא), פתוחה הדרך להגיש תובענה מתאימה, שהסעד שיינתן בגינה במקרה של הפרה, ככלל, הוא פיצוי כספי בדיעבד ולא ציווי מונע מראש (ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840 (1989); עניין גלובל קורייר, פסקות 35-38).

22. אני סבור שניסיונה של המשיבה לקבל צו מניעת הטרדה מאיימת נגד פרקליטת המחוז ונגד המבקשת הוא בבחינת היפוך היוצרות, ובא בגדר שימוש לרעה בהליכי משפט. אלו בקשות קנטרניות, נעדרות בסיס וסיכוי, שמטרתן, כך נראה, ליצור פרובוקציה ושיח סביב הדיון המתנהל. אין מקום להתנהלות זו, והיא הולמת שימוש בסמכות המסורה לבית המשפט לפסוק הוצאות לטובת אוצר המדינה מכוח סעיף 19(1) לחוק. אני מחייב את המשיבה אפוא בסך של 3,000 ש"ח לאוצר המדינה בגין התנהלות זו. המדובר בסכום מתון משום שהבקשות נדחו על הסף ומבלי שהתבקשה תשובה.

סוף דבר

23. מכל המקובץ לעיל, הבקשה מתקבלת במלואה. ניתנים סעדים כדלקמן:

א. ניתן בזאת צו מניעת הטרדה מאיימת האוסר על המשיבה לפרסם בכל מדיה חברתית פרסומים המופנים לבני משפחתה של המבקשת ופרסומים העוסקים בבנה של המבקשת ופרטיו. כמו כן נאסר על המשיבה לאיים על המבקשת ובני משפחתה וליצור עמם כל קשר או עם כל אדם הקרוב להם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 9757-07-22 אלרעי פרייס נ' טמיר-ברק
ה"ט 18848-07-22 טמיר-ברק נ' אלרעי פרייס
ה"ט 18885-07-22 טמיר-ברק נ' חבליו

ב. אני מורה למשיבה להסיר מדף הפייסבוק שלה, מחשבון הטוויטר שלה ומכל מדיה חברתית אחרת את הפרסומים שפורסמו בשישה החודשים שקדמו להגשת הצו ושהם מוזכרים בני משפחתה של המבקשת וכל פרט מזהה הנוגע אליהם. לנוכח היקפם הרב של הפרסומים, הם יוסרו תוך 7 ימים ממועד המצאת החלטה זו.

ג. תוקף הצו למשך שישה חודשים ממועד נתינתו.

ד. הפרות של הצו, אשר תקווה שלא תבואנה, יש להפנות למשטרת ישראל.

ה. המבקשת (גב' יוספה טמיר-ברק) תשלם סך של 3,000 ש"ח לאוצר המדינה לחיוב מידי.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ג בתמוז התשפ"ב, 12 ביולי 2022, בהעדר הצדדים.

טל חבקיין, שופט, סגן הנשיא